

ומשנין: אינהו, דאמור כי האי תנא.

דתניא: מלבנות המטה, כלי קיבול קטנים המונחים מתחת לרגלי המטה כדי שלא יירקבו הרגליים, וברעות, רגלי המטה, וכן לוחים של סקיבס שהם עצים קטנים הניתנים בקשת על מרכז היתר, במקום שמותחים בו את החץ, שניטלו ממקומם — לא יחזיר. ואם החזיר — פטור.

אבל אסור. ולא יתקע אותם בכח ב-מ-ב באמצעות יתדות, ואם תקע — חייב חטאת.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: אם היה רפוי — מותר.

בי רב חמא הוה מטה גללניתא, הדומה למיטת טרסיים, והוה מחרדי מרכיבים אותה לה ביומא טבא.

אמר ליה ההוא מדרבנן לרבא: מאי דעתיך להתיר משום שבנין "מן הצד" הוא, שלא כדרך בנין הוא.

והרי נהי דאיסורא דאורייתא — ליכא בבנין מן הצד, אבל איסורא דרבנן מיהא איכא!?

אמר ליה: אנא, כרבן שמעון בן גמליאל סבירא לי. דאמר: אם היה רפוי — מותר.

העוברים ממקום למקום ונושאים עמם את המטה המתפרקת, בשבת?

אמרו ליה: שפיר דמי ואין בכך משום מלאכת מכה בפטיש, שמכוחה נאסר כל תיקון כלי.

אתא לקמיה דרב יהודה, אמר: הא רב ושמואל, דאמרי תרוייהו: המחזיר מטה של טרסיים בשבת — חייב חטאת! כי הם סוברים שהרכבת המטה המפורקת נחשבת כתיקון כלי.

מיתבי: המחזיר קנה מנורה העשויה להתפרק בשבת — חייב חטאת.

קנה פידין העשוי מכמה חלקים — לא יחזיר. ואם החזיר — פטור אבל אסור. כיון שבאופן תדיר הוא מרכיב ומפרק.

רבי סימאי אומר: קרן, כלי נגינה שהיא עגולה, ותקועים בה חלילים, וכדי לפרק ולהרכיב את החלילים שלה צריך מעשה אומן, הרי המרכיב אותה — חייב.

אבל קרן פשוטה, שכל אדם יכול להרכיב את חליליה, ועושים כך תדיר — פטור על הרכבתה.

והרי מטה של טרסיים דומה לקנה מנורה, שחייבים על הרכבתה חטאת, ואיך התירו רבי אבא ורב הונא בר חייא להרכיבה בשבת?

דעתה למנוע את האוכל אם יזדמנו אורחים, ולכן לא הוי מוקצה.

ובספר מגילת ספר סימן נ' דן בתרופות הראויות לחולים ולא לבריאים אם מותר לבריאים לטלטלם, והוא דומיא דהאמור לעיל.

לדעת הר"ן מדובר באופן שאין דעתה ליתנו לאחרים, ולכן דומה דין נדר לבגדי עניים אצל עשירים, שכוונתם לזרוק לאשפה ולא ליתנם לעניים, ולכן הוו מוקצה.

ואלו תוס' מדבר באשה שבאופן רגיל אין